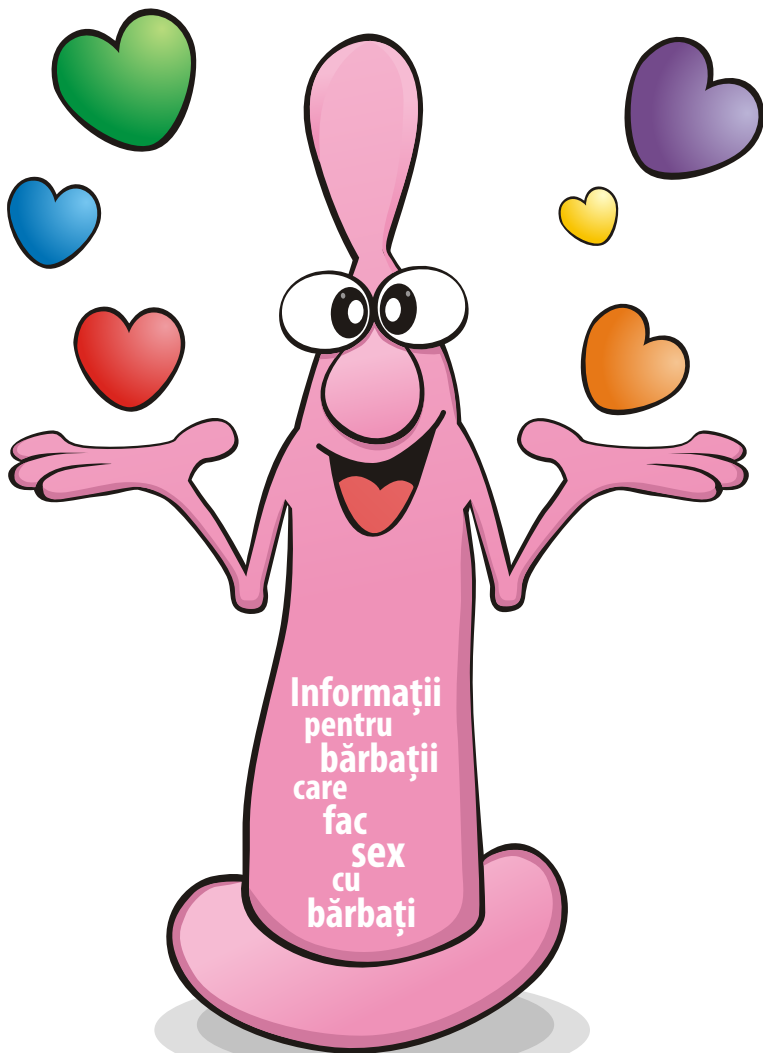

nu renunța
la sex!

renunță
la riscuri!

nu renunța,
la sex!
renunță
la riscuri!

Informații pentru bărbații care fac sex cu bărbați

Infecții cu transmitere sexuală (ITS)	4
HIV /SIDA	5
Hepatitele	9
Sifilis	11
Gonoree	13
Herpes genital	14
Papillomatoza	16
Chlamydiaza	18
Tricomoniaza	19
Infestările: Pediculoza, Scabia	20
Infecții la nivelul intestinelor	22
Riscul de infectare cu HIV pentru diferite practici sexuale	24

Editare: Irina Niță

Conținutul acestei broșuri a fost elaborat pe baza unor materiale de informare realizate de Victor Hila pentru voluntarii ACCEPT implicați în activități de promovare a sănătății.

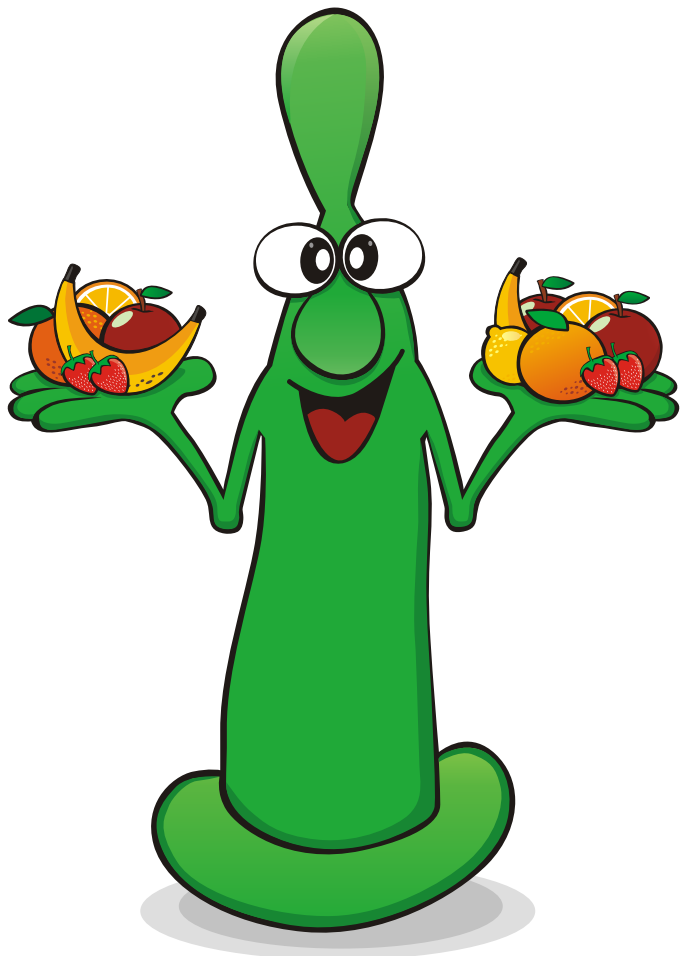
Grafică: Lucian David

Asociația ACCEPT, iunie 2009

Infecții cu transmitere sexuală (ITS)

HIV/SIDA

Infecțiile cu Transmitere Sexuală (ITS) se transmit, după cum le spune și numele, în timpul contactului sexual (anal, vaginal sau oral), de cele mai multe ori ca urmare a contactului cu fluide corporale infectate (spermă, secreții vaginale, sânge). Unele ITS-uri pot fi transmise, într-o măsură mai mică, și pe alte căi, cum ar fi prin contactul cu zona infectată sau contactul cu obiecte infectate.

HIV vine de la **Human Immunodeficiency Virus** (engl) ceea ce se traduce prin *virusul imunodeficienței umane*. Numele bolii, SIDA, vine de la denumirea sa în franceză - *Syndrom d'Immunodéficitaire Acquis*; în românește - *sindromul imunodeficienței umane dobândite*.

Virusul HIV atacă și distruge sistemul imunitar al corpului. Un sistem imunitar slăbit va lăsa ca organismul să fie afectat de infecții care, pentru om neinfecat cu HIV, nu ar fi o problemă. Aceste infecții se numesc „oportuniste”, și ele sunt cele care duc la deteriorarea sănătății.

SIDA este boala produsă de acest virus. O persoană este bolnavă de SIDA atunci când sistemul său imunitar nu mai face față infecțiilor oportuniste. De la momentul infectării cu HIV până se ajunge în faza de SIDA pot trece ani de zile, fără de simptome (semne care să arate că organismul este infectat).

Transmitere

HIV poate fi prezent în lichidele corporale, ca sânge, spermă și secreții vaginale. Virusul pătrunde în organism prin contact sexual, prin contaminare cu sânge infectat sau de la mama infectată la făt (în timpul sarcinii, al nașterii și al alăptării).

a) Transmiterea prin sânge infectat cu HIV se poate face prin:

- transfuzii de sânge netestat, contactul involuntar cu sângele altei persoane. (Atenție în cazul unor accidente sau acordarea primului ajutor unei persoane rănite).
- injecții cu ace și seringi reutilizate fără a fi, în prealabil, sterilizate. (Atenție dacă folosiți droguri injectabile- chiar și o cantitate de sânge invizibilă cu ochiul liber poate fi suficientă pentru transmiterea virusului HIV).
- intervenții de orice fel cu instrumente tăioase sau care înțepă și care sunt murdărite de sânge provenind de la o persoană infectată cu HIV. (Atenție la „frății de cruce”, tatuaje, perforarea lobilor urechilor pentru cercei. Nu împrumuta periuța de dinți, lama de ras, briciul, trusa de unghii.)

b) Transmiterea pe cale sexuală este, în prezent, **cea mai frecventă modalitate de răspândire a infecției, la noi în țară.**

Sexul (anal, vaginal sau oral) fără prezervativ poate să ducă la infectarea cu HIV.

Cu toate că prin sex oral probabilitatea de infectare este mult mai scăzută decât prin sex anal, sau vaginal, el reprezintă un risc ce nu trebuie trecut cu vederea. Înghițirea spermei crește probabilitatea de contaminare, ca și existența rănilor deschise, în gură.

Sărutul, în general, nu constituie o cale de transmitere a HIV. Totuși, dacă există, sau sunt provocate (prin mușcături, de exemplu) leziuni ale gurii, sângele poate trece în salivă și aceasta poate deveni astfel, infectantă. În aceste situații HIV poate fi transmis prin sărut. (Atenție la sângerările din cavitatea bucală produse de leziuni ale mucoasei).

c) Transmiterea de la mamă la copil apare în timpul sarcinii sau nașterii prin străbaterea placentei de către virus. Uneori se transmite prin alăptare.

Virusul HIV nu se transmite prin: aer (tuse, strănut), atingere, pupături (sărut „uscat”), îmbrățișare, alimente, apă, băi sau wc-uri publice, ștranduri, înțepături de țânțari sau alte insecte, folosirea în comun a rechizitelor, jucăriilor, tacâmurilor și veselei.

Manifestări

Primele manifestări vizibile vor apărea doar atunci când sistemul imunitar este foarte slăbit, iar organismul nu mai poate lupta împotriva unor boli, altfel inofensive.

În cazul infectării cu virusul HIV, perioada de incubație poate fi foarte lungă și foarte variabilă, în funcție de mulți factori (starea sănătății persoanei infectate, comportamentul ei, igiena, alimentația, etc). Media este de 10 ani. În tot acest timp virusul, deși nu se manifestă vizibil, este prezent în fluidele corpului (spermă, sânge, secreții) și poate fi transmis.

Se cunosc mai multe faze în evoluția infecției, dar diferențierea lor nu este foarte netă și s-ar putea ca persoana infectată să nu le parcurgă, obligatoriu, pe toate.

- **faza I:** lipsită de simptomatologie sau cu simptome ce pot fi întâlnite și în alte afecțiuni infecțioase sau neinfecțioase: dureri de cap, dureri musculare și articulare, febră, grețuri, scăderea poftelor de mâncare, umflarea ganglionilor (simetrică)
- **faza II:** asimptomatică cu excepția umflării ganglionilor

- **faza III:** apar simptome ce reflectă prezența unor infecții fără gravitate: dureri de cap, febră, transpirații nocturne, oboseală cronică, diaree, afecțiuni ale pielii, leziuni ale mucoasei bucale

- **faza IV:** simptomatică: boli gastrointestinale, boli pulmonare, boli neurologice

- **faza V:** ultima-letală, în absența tratamentului.

Pot trece 10 ani de la momentul infectării până când persoana infectată începe să aibă simptome care să o facă să consulte un doctor. În acest timp persoana infectată, deși arată și se simte sănătoasă, poate transmite altora virusul HIV.

Diagnostic: Poți afla dacă ești infectat doar făcând un test HIV.

Dupa infectare, corpul răspunde producând anticorpi, un fel de „soldați” care să lupte cu virusul HIV. La o persoană sănătoasă, corpul are nevoie de 4-8 săptămâni (de la momentul infectării) ca să producă anticorpi speciali pentru HIV. Dacă sistemul imunitar este deja slăbit de alte boli (de ex. diabet, cancer etc), perioada în care el va produce anticorpii va fi mai îndelungată, de aprox. 3-6 luni sau poate chiar mai mult. Durata de timp necesară apariției anticorpilor specifici se numește **ferastră imunologică**.

Testele HIV obișnuite verifică dacă organismul a produs anticorpi pentru virusul HIV: dacă există anticorpi, aceasta este o dovadă că și virusul există.

- Un rezultat pozitiv indică faptul că în sânge sunt prezenți anticorpi anti-HIV (și, implicit, că persoana respectivă este infectată cu HIV).
- Rezultatul negativ indică faptul că în sânge nu sunt prezenți anticorpi specifici.

Atenție! O persoană infectată cu HIV poate obține un rezultat negativ, dacă face testul HIV în perioada de ferastră, înainte ca organismul să fi reușit să producă anticorpii anti-HIV. Practic, un test HIV îți spune dacă în urma cu 3 luni erai infectat sau nu. Doar dacă în ultimele 3 luni nu ai fost expus virusului (adică: nu ai făcut sex neprotejat și nu ai intrat în contact cu sângele altei persoane), un rezultat negativ va însemna într-adevăr că nu ești infectat cu HIV la momentul la care ai făcut testul.

Tratament

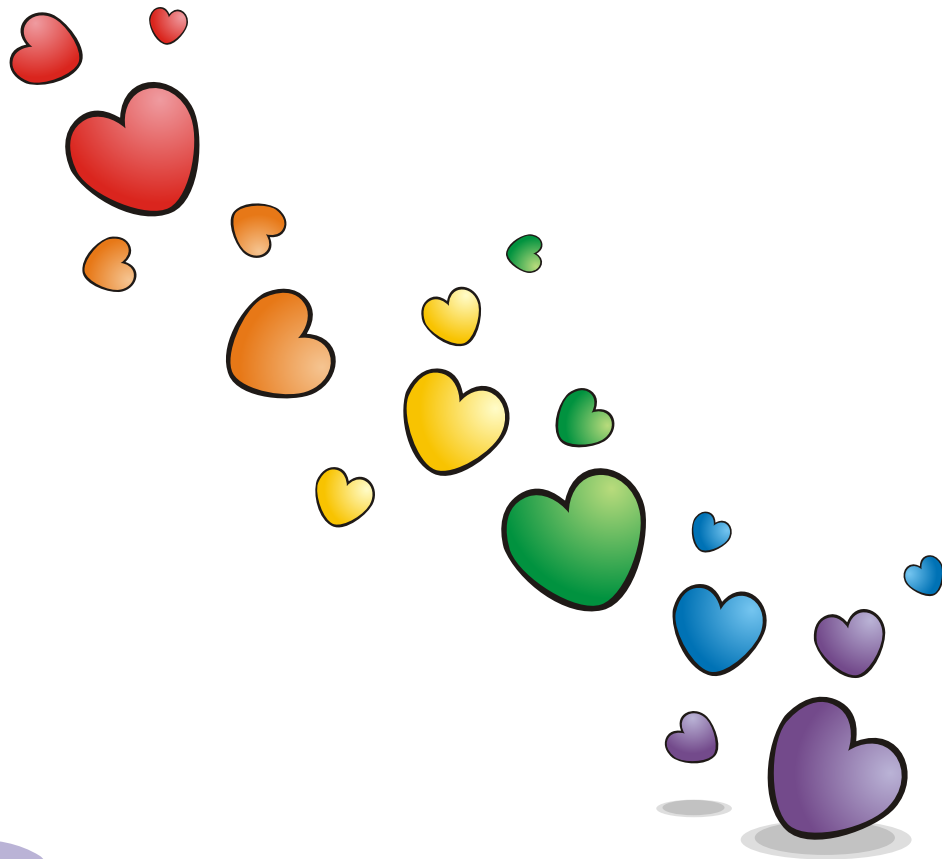
Tratamentul este complex și urmărește atât îmbunătățirea stării de sănătate cât și menținerea ei: medicamente cu acțiune directă asupra virusului (antiretrovirale), medicamente pentru infecțiile oportuniste, ajutor pentru menținerea stării psihice și eliminarea stresului (presopunctură, acupunctură, terapii ajutoare, meditație), regim echilibrat de alimentație și atenție sporită pentru

igienă. Tratamentele se fac numai sub supraveghere medicală și, la noi în țară, este asigurat gratuit prin sistemul național de sănătate.

Protejare, prevenire

Prezervativul, prezervativul și iar prezervativul. Folosește prezervativul și un lubrifiant pe bază de apă pentru fiecare contact sexual, folosește numai seringi de unică folosință și numai o singură dată, limitează-ți numărul de parteneri, și atenție la folosirea obiectelor tăioase sau înțepătoare.

Deși șansele să te infectezi cu HIV prin sex oral neprotejat sunt mai mici decât pentru sex anal sau vaginal neprotejat, există cazuri documentate în care virusul HIV s-a transmis prin sex oral neprotejat.

Hepatita este afectarea ficatului, distrugerea celulelor hepatice de către un virus. Există un întreg „alfabet” al tipurilor de afecțiuni hepatice „A”, „B”, „C”, „D”, „E”, și s-a stabilit că unele tipuri pot fi transmise pe cale sexuală. Cele mai întâlnite hepatite sunt de tip A, de tip B și de tip C.

Transmitere

Hepatita de tip A se mai numește și „boala mâinilor murdare”, fiindcă cel mai răspândit mod de transmitere este prin intermediul mâinilor care au luat contact cu virusul. Virusul este prezent în fecalele persoanei contaminate. Sexual, boala se transmite prin contacte oral-anale care presupun pătrunderea fecalelor (chiar și în cantități infime, invizibile) în gura unei persoane sănătoase.

Hepatita de tip B este extrem de contagioasă. Virusul hepatic de tip B este foarte de rezistent (rezistă timp de ore la 60 de grade Celsius și luni de zile la 30 de grade) și a fost pus în evidență nu numai în sângele dar și în secrețiile vaginale sau anale, sperma, saliva și urina persoanelor infectate. Transmiterea este posibilă în toate tipurile de sex - oral, anal, vaginal și prin folosirea în comun a seringilor.

Hepatita de tip C se transmite aproape exclusiv prin transfuzii cu sânge infectat sau folosirea în comun a seringilor nesterile. Nu trebuie să fie ignorată însă nici posibilitatea transmiterii prin contact sexual în cazul existenței unor leziuni pe penis, în vagin sau în anus, leziuni ce ar putea permite transmiterea virusului prin sânge (există cazuri înregistrate în care virusul hepatitei C a fost transmis prin contact sexual).

Un potențial risc de infectare îl reprezintă orice fel de contact cu virusul hepatic în cazul unor accidente - tăieri sau zgârieri cu obiecte infectate, practicarea tatuajelor, body piercing-ul sau unele intervenții chirurgicale minore ... așa că, **atenție!**

Manifestări

Hepatita de tip A: greață, vărsături, dureri în zona ficatului, stare de oboseală accentuată, icter (colorarea în galben a tegumentelor și mucoaselor), urină închisă la culoare.

Hepatita de tip B nu are simptome în foarte multe cazuri. Cea mai obișnuită manifestare este icterul, mai mult sau mai puțin pronunțat (=colorația galbenă a pielii și a mucoaselor; popular i se spune și gălbănire). Urina devine de culoare închisă. De asemenea apare o stare de oboseală accentuată, însoțită de febră, stare ce poate fi foarte ușor confundată cu o gripă. Pot apărea grețuri și dureri în zona ficatului, dureri care se accentuează la efort fizic.

Atenție!

- te poți vaccina pentru a împiedica contractarea acestui virus
- deși de cele mai multe ori organismul reușește să elimine complet virusul, aproximativ 10% din persoanele infectate rămân purtători cronici și au risc crescut pentru cancer hepatic

Hepatita de tip C este asimptomatică în majoritatea cazurilor. Atunci când totuși apar, simptomele constau în oboseală, lipsa poftei de mâncare, icter. Persoanele infectate sunt contagioase indiferent dacă au simptome sau nu. Boala este foarte gravă, putând duce la complicații letale. Pentru hepatita C nu există vaccin.

Diagnostic

Diagnosticul este de tip serologic, adică analize ale sângelui. La contactul cu virusul hepatic sistemul imunitar reacționează încercând să protejeze organismul prin fabricarea de anticorpi. Testul serologic pune în evidență existența acestor anticorpi; dacă în sânge sunt depistați anticorpi pentru hepatită, se spune că testul este pozitiv.

Tratament

Nu există un tratament specific. Medicul va hotărî care este cea mai sigură abordare. Este obligatorie adoptarea unui stil de viață cât se poate de sănătos care să ajute organismul în lupta lui împotriva infecției - odihnă, renunțare la alcool și tutun, un regim alimentar bogat în vitamine.

Prevenire

În primul rând este vorba de vaccinare. Indiferent de vârstă, nu este niciodată prea târziu să te vaccinezi. Există vaccin pentru hepatitele A și B.

Apoi, bineînțeles, folosirea prezervativului pentru contactele sexuale vă poate apăra de riscul unei infecții cu virusul hepatic, ca și evitarea contactului cu sângele altei persoane și păstrarea igienei personale.

Transmitere

Sifilisul este o infecție cauzată de o bacterie care se transmite prin sex oral, vaginal, anal și uneori prin sărut. Deși poate părea că dispăre și fără tratament, la o persoană infectată cu sifilis care nu se tratează, boala se va întinde și va ataca aproape orice parte a corpului incluzând pielea, inima, vasele de sânge și creierul.

Manifestări

Sifilisul are trei stadii (faze) fiecare dintre ele cu diferite simptome.

În timpul primei faze (de la 3 la 6 zile după infecție), o leziune roșie, unică, rotund-ovală, cu baza dură apare pe gură, penis, rect, vagin sau, uneori, pe altă parte a corpului uman. De obicei nu doare și multe persoane nici măcar nu o observă. Chiar dacă această roșeață va dispărea după o lună sau două fără tratament, infecția va rămâne în organism. Pe parcursul acestei faze infecția poate fi transmisă și altora prin act sexual.

A doua fază începe, în absența tratamentului, la 6-12 săptămâni după infectare. Pot apărea diverse simptome: pete rozii, slab delimitate, care apar mai ales în jumătatea superioară a corpului; ulcerații la nivelul gurii, mucoasei genitale și anale etc. În această fază sunt afectate majoritatea organelor interne. Multe persoane au dureri de cap, febră, dureri de stomac și senzație de oboseală. Și pe parcursul acestei faze infecția poate fi transmisă și altora.

Gonoree (sculament sau blenoragie)

A treia fază, care se poate declanșa ani mai târziu, poate include multe simptome diferite cum ar fi descumarea pielii și dureri ale oaselor, noduli duri, nedureoși ce apar mai ales pe față, membre și spate. Dacă infecția ajunge la creier, persoana respectivă își poate pierde abilitatea de a gândi clar. Alte simptome pot fi pierderea echilibrului, neputința de a-și simți membrele, dificultăți de deplasare, chiar și paralizia. Unele persoane au probleme cu inima. În timpul acestei faze infecția nu mai poate fi transmisă altor persoane.

Diagnostic și tratament

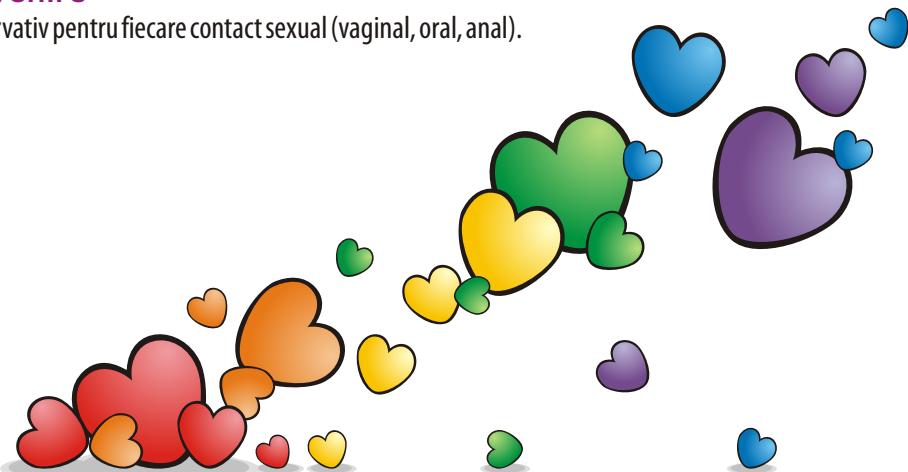
Pentru a fi sigur că infecția este sifilis, doctorul va face un test de sânge sau va lua o probă dintr-un punct cu infecție. De obicei, în lupta cu sifilisul se administrează antibiotice.

Ce ar trebui să faceți

- Este important să urmați instrucțiunile doctorului întocmai și cu multă grijă. Sifilisul se poate vindeca în primele faze, dar numai dacă luați antibiotice exact așa cum vă sunt prescrise. Dacă simptomele dispar să nu presupuneți că infecția a dispărut, că v-ați vindecat și să opriți tratamentul! Infecția se poate ascunde în organism ani de zile și trebuie „eradicată” în totalitate.
- Nu faceți sex până când doctorul vă va spune că sunteți vindecat complet. Asta se întâmplă după cel puțin două luni de tratament corespunzător și respectat întocmai. După aceea, când faceți sex folosiți prezervativul pentru protejerea împotriva sifilisului și celorlalte ITS.
- După tratament trebuie să faceți teste de sânge la fiecare câteva luni, timp de 1-2 ani pentru a fi siguri că infecția a dispărut cu desăvârșire și v-ați vindecat complet.

Prevenire

Prezervativ pentru fiecare contact sexual (vaginal, oral, anal).

Transmitere

Gonoreea este o boală obișnuită cu transmitere sexuală; netratată din fazele de debut poate genera probleme serioase de sănătate.

Manifestări

Uneori persoana infectată cu gonoree nu are nici un simptom. Dacă apar într-adevăr simptome, acestea pot include supurații ale penisului, senzația frecventă de urinare, senzație de arsură în timpul urinării.

Diagnostic

Singurul mod de a afla dacă aveți sau nu gonoree, este să vă faceți analize. Testul este simplu: medicul ia o probă de secreție și o trimite la laborator.

Tratament

Gonoreea se tratează cu ajutorul antibioticelor. Tratamentul ineficace sau incomplet poate cauza mari probleme mai târziu, cum ar fi sterilitate și dureri ale articulațiilor. Pentru a preveni reinfectarea și eventuala transmitere a bolii ar trebui să nu întrețineți relații sexuale până la vindecarea completă, atât a voastră, cât și a partenerului.

Prevenire

Puteți contracta sau răspândi gonoreea prin sex oral, anal sau vaginal. Prevenirea răspândirii gonoreei înseamnă a aborda cu responsabilitate relațiile sexuale: limitați-vă numărul de parteneri sexuali și folosiți prezervative pentru fiecare act sexual. Dacă bănuiți că sunteți infectat, evitați orice contact sexual și prezentați-vă la medic. Ambii parteneri trebuie să urmeze tratamentul.

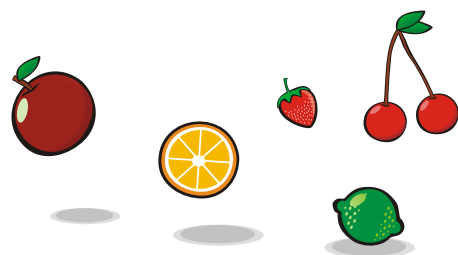
Herpes genital

Transmitere

Herpesul genital este o infecție virală cronică, foarte frecventă. Puteți contracta sau răspândi herpesul prin sex oral, anal sau vaginal, în special în perioada de erupție a herpesului. Puteți, de asemenea, contracta virusul prin sărut sau prin atingerea zonelor infectate.

Manifestări

Simptomele variază. Majoritatea oamenilor nu au simptome notabile. Dacă ai într-adevăr simptome, le vei observa, probabil, într-un interval de timp cuprins între două și douăzeci de zile după consumarea unui act sexual cu o persoană infectată. Primele simptome pot include senzația de înfierbântare a zonei genitale, dureri în zona inferioară a spatelui, dureri la urinare și simptome asemănătoare celor de răceală. Câteva zile mai târziu, în zona genitală pot apărea mici bășicuțe roșiatice. Mai târziu, aceste protuberanțe se pot transforma în pustule dureroase, care apoi se acoperă cu o coajă, formează o crustă și se cicatrizează.

Diagnostic

Uneori, diagnosticul poate fi pus doar printr-o simplă examinare medicală. Pentru analiză, medicul va colecta o cantitate mică de lichid din răni și o va trimite la laborator pentru a verifica prezența virusului ce produce herpesul.

Tratament

Deși herpesul este infecție virală cronică, cu o lungă perioadă de evoluție, pot fi tratate, totuși, simptomele. Tratamentul erupțiilor herpesului genital scurtează durata de existență a erupției și reduce simptomele. În cazurile în care cineva are mai mult de șase erupții pe an, terapia preventivă (profilactică) represivă este necesară.

Prevenire

Prevenirea răspândirii herpesului înseamnă a aborda cu responsabilitate relațiile sexuale: limitați-vă numărul de parteneri sexuali și folosiți prezervative. Dacă bănuiți că sunteți infectat, evitați orice contact sexual și prezentați-vă la o clinică specializată în bolile cu transmitere sexuală, la spital sau la medicul dumneavoastră.

Papillomatoza (HPV sau vegetații)

Oamenii de știință au identificat mai mult de 100 de tipuri de viruși HPV, marea majoritate fiind inofensivi. Unele tipuri de HPV cauzează negi de piele, cum sunt cei întâlniți pe mâini sau picioare. Aceste tipuri de HPV nu cauzează negi genitali.

Aproximativ 30 tipuri se transmit prin contact sexual. Unele tipuri de HPV care cauzează infecții genitale pot cauza și cancer cervical (la femei), cancer genital și cancer de colon.

Negii genitali (condiloamele acuminat sau negii venerici) sunt cel mai ușor de recunoscut semn de infecție genitală HPV.

Transmitere

Negii genitali sunt foarte contagioși și se transmit prin raporturi sexuale orale, genitale sau anale cu un partener infectat. Aproximativ 2/3 dintre cei care au contact sexual cu un partener cu negi genitali vor dezvolta negi, de obicei în 3 luni de la contact.

Manifestări

La femei, negii apar în interiorul și exteriorul vaginului, la intrarea în uter sau în jurul anusului. La bărbați, negii genitali sunt ceva mai puțin întâlniți. Dacă sunt totuși prezenți, ei apar în vârful penisului. Mai pot fi găsiți și pe scrot, pe șanțul din jurul glandului sau în jurul anusului. Rar, negii genitali se pot dezvolta în gura sau gâtul unei persoane care a avut contact sexual oral cu o altă persoană infectată.

În multe cazuri, ca multe ITS, infecțiile genitale cu HPV nu au semne și simptome vizibile. Persoanele care sunt infectate, dar care nu au simptome, pot transmite HPV și altora sau pot dezvolta complicații din cauza virusului.

Diagnostic și tratament

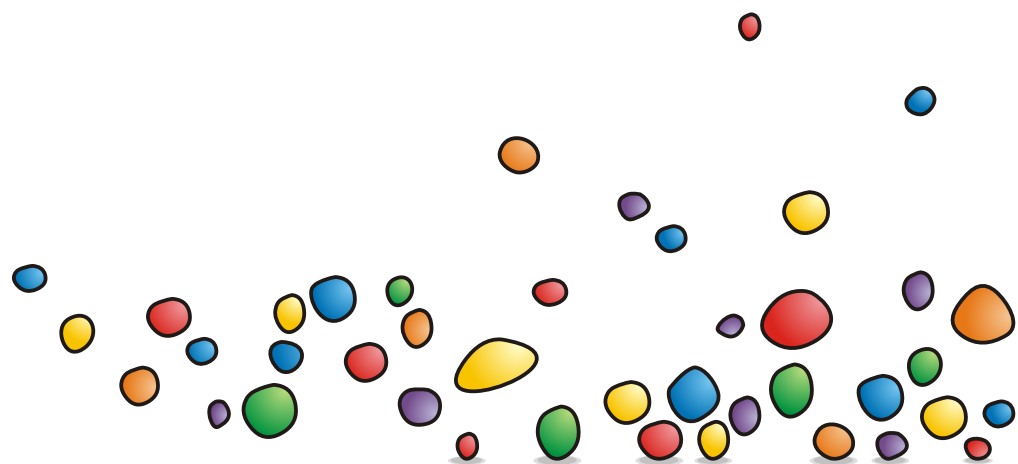
Medicul poate diagnostica (în cele mai multe cazuri) negii genitali prin observarea acestora pe pacient.

Dacă aveți negi mici, doctorul îi poate înlătura prin înghețare, ardere (electrocauterizare) sau tratament laser. Ocazional, doctorul va recurge la operație pentru înlăturarea negilor mai mari care nu au răspuns altor tratamente.

Deși tratamentele vă pot ajuta să scăpați de negi, nici un tratament nu vă va scăpa definitiv de virus. Deoarece virusul este prezent încă în corp, negii pot apărea în mod repetat.

Prevenire

Singura cale prin care puteți preveni contractarea infecțiilor HPV este să evitați contactul direct cu virusul care se transmite prin contactul piele-piele. Dacă dumneavoastră sau partenerul de sex aveți negi vizibili în zona genitală, ar trebui să evitați orice fel de contact sexual până când negii sunt tratați. Studiile nu au confirmat faptul că prezervativele din latex previn transmiterea infecțiilor HPV, dar rezultatele sugerează că folosirea prezervativului poate reduce riscul dezvoltării bolilor legate de HPV.

Chlamydiaza

Transmitere

Este o infecție cauzată de o bacterie, care afectează organele sexuale, atât la femei, cât și la bărbați. Se transmite prin intermediul sexului vaginal, anal sau oral.

Manifestări

Posibilele simptome includ febră, dureri de stomac și secreții anale sau ale penisului. Alte semne sunt: urinare dureroasă și roșeață sau mâncărime în jurul penisului. Uneori infecția nu cauzează nici un fel de efecte secundare sau nu are nici un fel de simptome.

Diagnostic și tratament

O mostră de secreție poate fi testată. Va trebui după aceea să faceți tratament cu antibiotice pentru a scăpa de infecție.

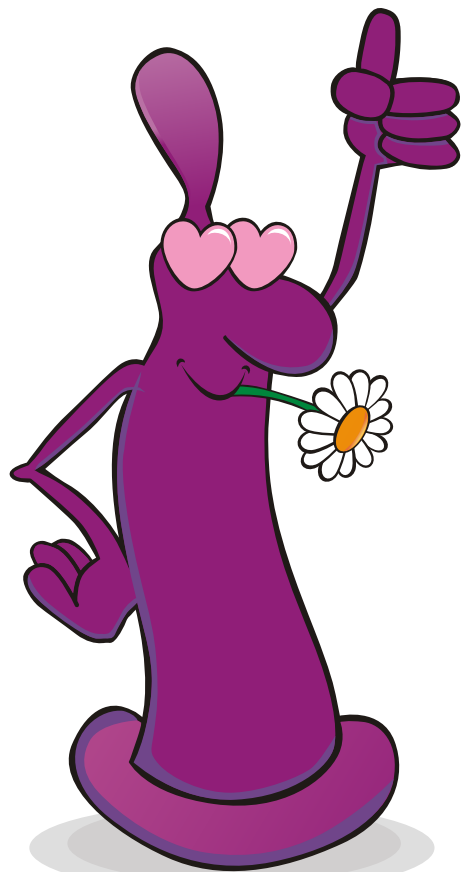
Ce ar trebui să faceți?

Este important să urmați întocmai sfaturile doctorului în privința tratamentului. Luați-vă medicamentele așa cum v-a spus medicul, chiar dacă începeți să vă simțiți repede mai bine. Dacă nu vă terminați tratamentul complet puteți avea probleme serioase.

Spuneți-le tuturor partenerilor cu care ați făcut sex de faptul că aveți această infecție pentru că este foarte posibil ca și ei să fie infectați și să aibă nevoie de tratament. Nu faceți sex în timpul tratamentului. După aceea folosiți prezervativul.

Prevenire

... prezervativ pentru fiecare contact sexual anal, vaginal sau oral.

Tricomoniaza

Tricomoniaza este o boală cu transmitere sexuală comună care este cauzată de infecția cu un protozoar flagelat numit *Trichomonas vaginalis*.

Transmitere

Tricomoniaza este o boală cu transmitere sexuală (ITS), deși transmiterea și pe alte căi (prosoape folosite în comun) pare certificată de dovezi.

Manifestări

Mulți dintre bolnavi nu prezintă simptome. La bărbați, boala este de obicei asimptomatică, dar când simptomele totuși există se caracterizează prin scurgeri neobișnuite, urinare dureroasă și o senzație de gâdilare în interiorul penisului.

Diagnostic și tratament

Se colectează secreții ale penisului și se evidențiază în laborator absența sau prezența protozoarului *Trichomonas*.

Tricomoniaza se poate trata cu antibiotice. Tratamentul este stabilit de medic și trebuie urmat și de partener, chiar dacă acesta nu are simptome.

Prevenire

Ca și în cazul altor boli, infecția cu trichomonas este o boală transmisă preponderent prin contact sexual. Folosirea prezervativelor poate asigura un nivel de protecție.

Infestările:

Pediculoza
(laței, păduchii lați)

Scabia
(râia)

Păduchii pubieni și scabia sunt artropode (insecte minuscule) care trăiesc pe piele. Uneori se răspândesc pe cale sexuală, dar pot apărea și prin folosirea în comun a cearcefurilor, hainelor sau prosoapelor cu o persoană infectată. **Scabia**, o erupție care provoacă mâncărimi, apare în urma depunerii ouălor în piele de către păduchele femelă. **Păduchii pubieni** se găsesc în părțile acoperite de păr ale corpului, în special în jurul organelor genitale și la axilă. Ouăle lor pot fi observate la rădăcina părului.

Manifestări

Deși unele persoane infestate nu prezintă simptome, pot fi resimțite mâncărimi intense în zona organelor genitale. Pot fi observate insecte de culoare maro deschis și de mărimea unei gămălii de ac plimbându-se pe piele sau ouă de formă ovală, lipite de părul de pe corp. Simptomul principal al scabiei este mâncărimea, în special noaptea. Este posibilă apariția unei erupții în cutele pielii, între degete sau la încheieturi, coate, abdomen, sau în zona organelor genitale.

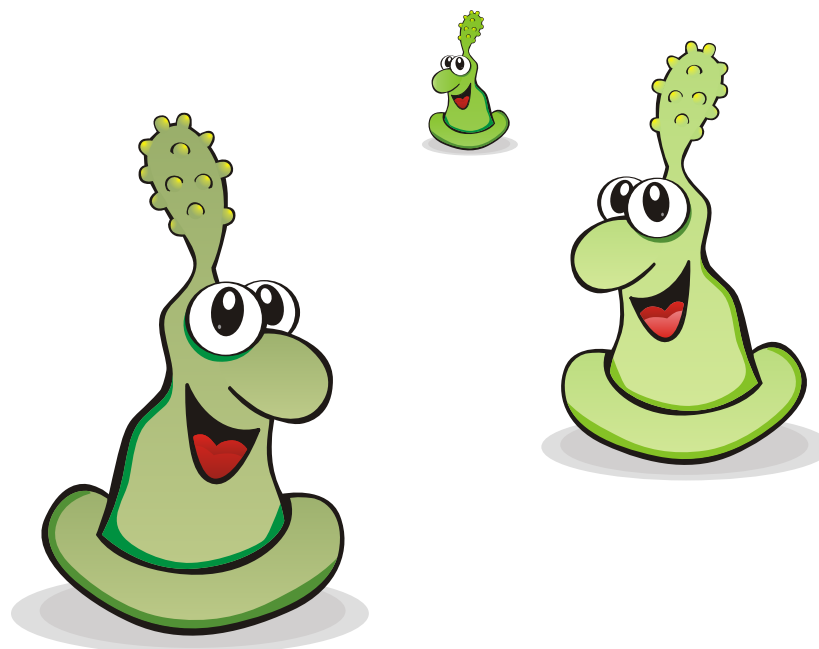
Diagnostic și tratament

Nu încercați să tratați scabia pe cont propriu - diagnosticul ar trebui să fie făcut de medic, și tot el va hotărî și tratamentul. Pentru păduchi puteți obține tratamentul necesar (de obicei un șampon) direct de la farmacie, fără rețetă. În unele situații este posibil să fie necesară repetarea tratamentului. Evitați contactul cu alte persoane dacă aveți scabie sau păduchi pubieni. Spălați hainele și așternuturile în apă fierbinte (ideal e să le fierbeți) sau călcați-le cu fierul de călcat foarte bine încins. Este foarte important să îi comunicați partenerului dacă apar acești paraziți. Orice persoană cu care ați intrat în contact sau cu care ați folosit în comun hainele, așternuturile sau prosoapele ar trebui să se trateze, chiar dacă nu prezintă simptome.

Prevenire

Scabia și păduchii pubieni se transmit prin contactul direct cu o persoană infectată sau cu un obiect pe care se află paraziți.

Pe lângă tratament, pentru evitarea reinfestării, foarte importante sunt spălarea și curățarea atentă a obiectelor pe care le suspectați a fi purtătoare de paraziți.

Infecții la nivelul intestinelor

Răspândire

Oamenii merg des la medic din cauza acestor infecții. Este destul de dificil de apreciat dacă infecțiile la nivelul intestinelor sunt cauzate de la paraziți intestinali, mâncare alterată sau de sex. Persoanele care practică anilingus (rimming - practică sexuală care constă în stimularea zonei anale cu limba) prezintă un risc crescut de a face infecții intestinale.

Cauze

Un număr mare de bacterii (spre exemplu, Shigella și Salmonella) sunt responsabile pentru infecțiile la nivelul intestinelor, ducând la diaree sau la dureri de stomac. Unele dintre infecțiile intestinale sunt cauzate de paraziți, cum ar fi viermii intestinali și giardia.

Manifestări

Simptomele pot include: diaree, crampe stomacale, febră, scaun cu sângerări, pierdere în greutate. În cazul paraziților intestinali poți să ai senzație de mâncărime în jurul și înăuntrul anusului sau să observi viermișorii în fecale.

Transmitere

Pe lângă mâncare alterată sau contaminată, se transmit și prin cantități mici de fecale care se află pe mâini sau în gura. Asta se poate întâmpla în timp ce faci: anilingus, sex, fingering/fisting (penetrare anală sau vaginală cu degetul/mâna), sau când folosești dildouri în comun cu altă persoană. Viermii intestinali sunt cauzati de ouăle invizibile ale viermilor care ajung în gură. Asta se întâmplă de obicei în timp ce faci anilingus, sex, fingering (penetrare anală sau vaginală cu degetul), când utilizezi dildo și prezervative folosite, sau când atingi anusul altei persoane și apoi gura.

Prevenire

- evitând contactul cu fecale în timp ce faci sex. Poți folosi mănuși de latex pentru fisting (penetrare anală sau vaginală cu toată mâna) și fingering sau o barieră de latex (de exemplu, un prezervativ tăiat astfel încât să formeze un pătrat de latex) pentru anilingus.
- spălându-te pe mâini după ce atingi prezervative folosite sau după sex care a implicat și practici anale.
- poți decide să nu faci anilingus deloc.

Tratament

Informează doctorul dacă bănuiești că ai o infecție intestinală de la raporturile sexuale. Tratamentele împotriva diareei luate fără prescripție medicală, pot face ca unele infecții intestinale să se agraveze – antibioticele vor trebui folosite doar pentru anumite infecții. Partenerii ar trebui verificați sau tratați pentru a nu te reinfecta. Infecțiile intestinale pot cauza probleme grave dacă HIV ți-a slăbit sistemul imunitar. Uneori, infecțiile pot fi greu de tratat sau imposibil de vindecat. Tratamentul pentru viermii intestinali este ieftin și nu necesită rețetă medicală.

Riscul de infectare cu HIV pentru diferite practici sexuale

Pentru ca virusul HIV să se transmită este obligatoriu să fie îndeplinite două condiții:

1. să existe contact direct cu virusul (adică contact cu sânge, spermă, secreții vaginale infectate)
2. să existe o „poartă” prin care virusul să intre în organism: răni, zgârieturi, leziuni provocate de alte ITSuri. Pielea sănătoasă reprezintă o barieră foarte bună pentru HIV și alți viruși și bacterii. Mucoasele („pielea” fină din interiorul gurii sau al rectului, de exemplu) sunt mai ușor de deteriorat, iar rănilor din aceste zone sunt mai greu de observat; din aceste motive mucoasele sunt mult mai puțin eficiente decât pielea, ca barieră în fața ITSurilor.

Riscurile de transmitere HIV variază pentru practici sexuale diferite, în funcție de măsura în care sunt îndeplinite cele două condiții: contact cu virusul + poartă de intrare.

Prezervativul are eficiență maximă în prevenirea transmiterii HIV prin sex anal, vaginal sau oral pentru că împiedică fluidele corporale infectante să ajungă la porțile prin care virusul ar putea intra în organismul neinfestat.

Fisting (penetrarea anusului cu pumnul/palma).

Riscul de transmitere HIV este scăzut, dar există o oarece gradare a riscului în funcție de rolul pe care ți-l asumi. Dacă ai rol receptiv, nu ești expus fluidelor corporale ale partenerului, deci riscul de a intra în contact cu virusul HIV este ca și inexistent. Dacă ai rol insertiv, ești aproape sigur expus contactului cu sângele partenerului - sângerările apărând frecvent în timpul fistingului. Dacă în plus, ca partener insertiv, ai și răni sau zgârieturi oricât de mici la mână, e posibil să iei HIV (sau alte ITS).

Cea mai bună cale de reducere a riscului este folosirea manșilor de latex. Atenție! Latexul și grăsimile nu fac casă bună împreună. Ca și în cazul prezervativului de latex, manșile trebuie folosite împreună cu lubrifianți pe bază de apă. Grăsimile deteriorează latexul.

Sex oral

Dacă ți se face sex oral, singurul fluid corporal cu care intri în contact este saliva, iar în salivă se pare că virusul HIV nu se găsește în proporție infectantă. Riscul de a contracta HIV este foarte scăzut. (Totuși ține cont că există risc real de a contracta alte infecții cu transmitere sexuală: herpes, HPV, sifilis etc).

Dacă faci sex oral cuiva atunci poți intra în contact cu lichidul pre-ejaculator și cu sperma, ambele conținând cantități infectante de virus HIV. Cu cât cantitatea de fluide corporale cu care intri în contact este mai mare, cu atât crește riscul de a lua HIV. Dacă pe deasupra mai ai și răni în gură, boli ale gingiei etc, atunci riscul de a lua HIV crește.

Deci cu cât este mai mare cantitatea de spermă cu care intri în contact și cu cât sunt mai multe rănilor la nivelul gurii, cu atât crește riscul de a contracta HIV. Ca să reduci acest risc nu te spăla pe dinți cu măcar două ore înainte (ca să nu zgârii gingiile) și nu-ți lăsa partenerul să ejaculeze în gură. (Absența ejaculării nu te ferește însă de celelalte ITSuri - de exemplu de gonoree!)

Cea mai bună protecție este asigurată, și în cazul sexului oral, de prezervativ. Încearcă varietățile aromate; acestea sunt deloc sau puțin lubrificate, fiind făcute special pentru sexul oral.

Sexul anal

În oricare din tipurile de sex anal, vaginal sau oral, partenerul receptiv este expus unui risc mai mare de a contracta HIV decât cel insertiv.

Practica sexuală cu cel mai mare risc de contractare HIV este sexul anal, ca partener receptiv.

Totuși și partenerul insertiv este vulnerabil față de HIV: adesea intră în contact cu sângele celuilalt, iar virusul HIV are uretra ca posibilă cale de acces, chiar și în absența unor leziuni. În acest context, sexul anal cu rol insertiv („activ”) este mai puțin riscant decât sexul anal receptiv („pasiv”), dar este mai riscant decât sexul oral (indiferent de rolul asumat). În plus, în timpul sexului anal, fie el insertiv sau receptiv, ești foarte expus și altor ITS-uri.

Căi de reducere a riscului de infectare cu HIV anal

- sex fără ejaculare în interior (anus, vagin, gură); țiineți cont însă ca virusul HIV se găsește în cantități infectante și în lichidul pre-ejaculator
- folosirea din abundență a lubrifianților în cazul sexului anal, pentru a scădea șansele de apariție a fisurilor și a sângerărilor
- tratarea oricărei alte infecții cu transmitere sexuală imediat ce apare (leziunile generate de alte infecții cu transmitere sexuală pot fi porți de intrare pentru HIV)
- reducerea numărului de parteneri sexuali.

Cea mai sigură metodă de protecție atât pentru HIV cât și pentru alte ITSuri este prezervativul folosit pentru fiecare act sexual.

Motive din care se poate rupe prezervativul

- termenul de valabilitate este depășit
- a fost depozitat la soare sau în alte condiții nefavorabile
- ambalajul a fost desfăcut cu foarfeca sau cu dinții (și prezervativul a fost „ciupit” în timpul desfacerii)
- prezervativul a fost aplicat pe penis forțat, pe partea greșită; sau a fost derulat înainte să fie aplicat și apoi s-a tras de el „ca de șosete”
- s-au folosit 2 prezervative, unul peste altul
- nu s-a folosit suficient lubrifiant
- s-a folosit lubrifiant pe bază de grasimi
- nu a fost scos aerul din rezervor înainte de derulare

Fixează limitele

Unul din motivele invocate de cei care ajung să facă sex neprotejat este „am fost luat de val”. Dacă acesta e și cazul tău,

- gândește-te la motivele din care vrei să faci sex protejat
- stabilește-ți cât mai clar limitele
- asigură-te că ai la îndemână rezerve de prezervative și lubrifiant
- vorbește cu partenerii tăi despre limitele pe care le vrei respectate, înainte să ajungeți la sex

Alcoolul și drogurile consumate înainte sau în timpul sexului cresc șansele să te implicii în practici sexuale cu risc crescut de transmitere HIV.

InfoAccept

Ai întrebări despre orientarea sexuală?

(021) 252 90 00 *

De luni până vineri, între 10.00-18.00.

Proiect finanțat de Fondul Global de Luptă
împotriva HIV/SIDA, Tuberculozei și Malariei
prin
Fundatia Romanian Angel Appeal
www.fondulglobal.ro / www.globalfund.ro

Serviciu de informare despre

- HIV/SIDA
- infecții cu transmitere sexuală
- discriminare LGBT**
- medici și psihologi gay friendly
- servicii ACCEPT
- evenimente gay în țară

* Linie Romtelecom cu tarif normal

** LGBT - lesbiene, gay, bisexuali, transgender

Asociația ACCEPT
OP 34, CP 56, București
Tel./Fax: 021 252 56 20, 252 16 37, 252 90 00
E-mail: accept@accept-mail.ro
www.accept-romania.ro

Proiect finanțat de Fondul Global de Luptă
Împotriva HIV/SIDA, Tuberculozei și Malariei
prin
Fundația Romanian Angel Appeal

www.fondulglobal.ro / www.globalfund.ro